

OGANIAĆ SIĘ (5) *vb impf*

Zawsze się.

o oraz drugie a jasne. ◊ *W inf -a- (1) BielSpr, -ã- (1) RejWiz.* ◊ *W pozostałych formach pierwsze a pochylone.*

inf oganiać się (2). ◊ *praet 3 pl m pers* ogãniali się (1). ◊ *part praes act* ogãniając się (1) *GórnDworz*, ogãniający się (1) *SienLek*.

Sł stp brak, Cn s.v. odejmuję się, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Odpędzać, odganiać od siebie (5) :

oganiać się komu, czemu (żywotne) (2): Nád tho chceli áby fye ná Wśiach nie miełzkáło/ oganiájący fye póm: niech przy łobie noši łóżyłko łuczé *SienLek* 158v; popioł w oczy kurzył/ Wężowie káfáli/ nie wiedzieli komu fie pierwey ogániác było. *BielSpr* 45.

Przen (1) :

Zwrot: »oganką oganiać się« (1): O nędznełz nálze práwá/ nędznełz nálze łády/ Włzędy cnotá ściśniona/ włzędy zá nią błędy. [...] Ledwe tám nędzna Muchá w tę fie fieć wwiye/ Ale gdy Bąk przyleći/ ten ią wnet przebiye. [...] Y nie ledá oganką oganiác fie muśi/ O kogo fie ten zły Bąk vpornie pokuśi. *RejWiz* 102v.

a. Bronić się, odpierać czyjeś częste ataki [komu] (2) :

Zwroty: »oganiać się nieprzyjacielom« (1): Romulus krol [...] miał czo czynić s łobą oganiájąc á odgryzájąc fie zewłząd nieprzyjacielom *GórnDworz* Z2.

»oganiać się jako psom« (1): oganiáli fie Wałáchom iáko póm/ y wiele ich pobili łtrzelbą. *BielKron* 399.

»oganiać się zewsząd« (1): *GórnDworz* Z2 *cf* *»oganiać się nieprzyjacielom«.*

Synonimy: a. bronić się, odejmować się, odgryzać się, odpierać, odsiekać się.

Formacje współrdzenne cf GNAC.